

Първото ми летѣне.

— Разказъ по американски.

Да, азъ вече станахъ голѣмъ. Ето първото ми аеропланче! Колко ми е драго! Колко ми е драго!...

Едвамъ изтърпѣхъ да се измине зимата. А тя пуста страшно се продължи. Най-сетнѣ настѣпи пролѣтъ. Да, настѣпи хубава, весела, топла пролѣтъ. Наистина паметна ще остане пролѣтъта 1912 година.

Купихъ си летяща машина — „Чучулига“. Така нарекохъ азъ своя аеропланъ. Сега азъ стѣпихъ рѣшително на крака. Усѣщамъ се силенъ и смѣлъ.

Момъкъ 15 годишенъ, азъ искахъ да се прочуя съ нѣщо. Нека другаритѣ ми се научатъ за моята машина, нека видятъ, какъ азъ летя въ въздуха сжщъ като орелъ и нека завиждатъ, колкото искатъ. А! Колко е славно да литнешъ надъ полето, надъ града, надъ главитѣ на хората, а тѣ да се изправятъ, па да зяпатъ къмъ тебе, да те гонятъ съ очитѣ си и да те облажаватъ! Зная да яздя на велосипедъ, плавамъ, играя гимнастика, пускамъ змѣве и балони въ въздуха, па защо и самъ да не полетя! Щомъ чухъ, че сж измислени вече аеропланитѣ и сърдцето ми затрептѣ. Трѣбва да знаете, че азъ много се интересувамъ отъ въздухоплаването.

Баща ми отколѣ бѣ умрѣлъ и азъ постоянно говорѣхъ на майка си за желанието ми да летя, ала